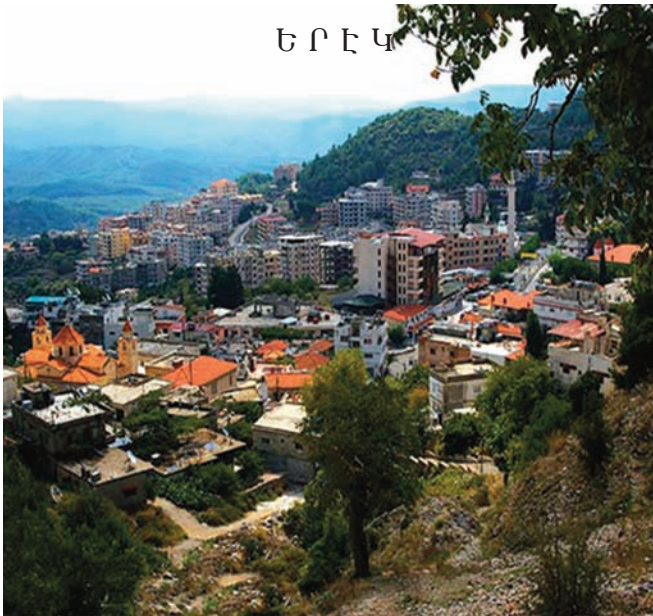

Ե Ր Է Կ

Ա Յ Ս Օ Ր

Մարտիրոս Մարտիրեան

ՉՕՆ ՔԵՍԱՊԻՆ

Մեր սրտէն քիսած, քեզ՝ ցաւի նուագ...
Կիլիկեան աշխարհի վերջին տուն, Քեսապ.
Հետ՝ լեռ Մուսայի, քու քոյր անցեալի,
Եղաք աշխարհի չար ձեռքերու զոհեր.
Տեղահան, գաղթական, անօթեան...

Ո՞ր էք, տէր աստուածներ՝ աշխարհի մարդերու...
Անկարող դարձած կուռքեր, պաշտպան հրեշտակներու,
Կարծեցեալ պաշտպաններ՝ տանջուածներու...

Հոգեշունչ մաղթանք, մնաս անսասան,
Քաջասիրտ մայրերու արծուատուն վեհ Քեսապ.
Քեզ վաղ պիտ' կանչեն, ծաղկուն հովիտներ,
Համայն հայութեան աշխատանքով սնուած՝
Պիտ' ելլես, և կերտես դուն նորոգուած:

Ո՞ր է արդարութիւն Միացեալ Ազգերու,
Պաճուճած սին հմայքով լոկ խոստումներու.
Ո՞ր են ազգերու տէրեր, որպէս սուտ խօսքերու
Մնապարծ փողհարներ, լոկ փչելու...

Դարձեա՛լ պիտ' յառնես, միշտ կանաչ մեր Քեսապ:

Մայիս 2014